

Henning Grove (KF):

Ved ved alle, at landbruget har stor betydning både for samfundet og for vandmiljøet. På den ene side vil vi gerne have indtægterne fra landbruget, eksportindtægterne – og vi må erkende, at det jo især er fra husdyrbruget, at vi får de store eksportindtægter og de mange arbejdspladser – men vi ved samtidig, at det også er dér, vi har nogle af de miljømæssige problemer, når vi ser på vandmiljøområdet.

Det er rigtigt, at landbruget har en stor betydning på det her område, når over 65 pct. af Danmarks jord bliver brugt til det formål, og derfor har vi også fra Folketingets side lavet mange tiltag for at være med til at nedsætte de miljømæssige problemer, som landbruget forårsager.

Vi har gjort det i mange omgange. Vi gjorde det i 1984 med NPO-planen. Da var vores tålmodighed ikke så lang, så vi rettede allerede op på det igen i 1987 med vandmiljøplanen. Så blev tålmodigheden lidt længere. Så lavede vi det bæredygtige udvalg. Omkring 1992 kom vi med en yderligere plan til landbruget.

Det er mange restriktioner og krav, vi har stillet op for landmændene på området, som er nye for os alle sammen, og hvor vi undertiden, når vi laver dem, ikke har hele den videnskabelige baggrund på plads. Vi har lavet harmonikrav, vi har lavet 9-måneders opbevaring, vi har givet regler for, hvordan man må køre gødning ud, osv. Vi har også – og jeg tager gerne medansvar for alle disse ting, ingen tvivl om det – pålagt gødningsplan og gødningsregnskab. Og det er da rigtigt, som miljøministeren sagde, at det er indviklet. Jeg ved ikke, hvor mange her i salen, der kunne føre et gødningsregnskab. Det er virkelig indviklet. Det er næsten at sammenligne med en selvangivelse. Alt det har vi taget medansvar for, og det står vi gerne ved.

Efter det sidste, vi har vedtaget, har vi nu fået et eneste år at gøre de ting op på, og til trods for at ca. 80 pct. af landmændene har levet op til det, vi vedtog i 1992, så er vi straks klar til at komme med nye tiltag, nye restriktioner. Der er ikke gået ret lang tid. Det kræver meget af landmændene, og jeg er sikker på, at samtlige landmænd, næsten samtlige landmænd, samt landbrugsorganisationerne og landbrugets konsulenttjeneste står på hovedet for at leve op til de krav, vi stillede i 1992. De gør virkelig meget for det. Både landbrugsministeren og den socialdemokratiske ordfører erkender jo, at der sker noget på det her område.

Men bare fordi et eneste år – det første år, hvor man virkelig prøver at få de ting, der er udviklede og bureaukratiske til at fungere – nu viser, at der er lidt galt dér, så har man ikke tålmodighed.

Vi står gerne ved, hvad vi har været med til at vedtage: at vi i 1997 gør op, hvad vi så har fået ud af det. Men skal man nu allerede til at lave nye tiltag, nye regler!

Hvordan vil man lave den udbytteregulering, som man lægger så pænt op til? Hvordan skal den nu indvirke på landmændene? Det kan godt være, at der er nogle, der har været overoptimistiske med hensyn til udbyttet, men de får jo også straffen for det. Der skal ikke være tvivl om, at vi også synes, at når vi har nogle regler, så skal de overholdes, men der plejer altid at være tradition for, at man har en fornuftig overgangsordning, mens man får de nye regler indarbejdet, og det er det, vi lægger op til.

Vi må jo også erkende, at ét er at sidde og lave gødningsplaner og gødningsregnskab, men vind og vejr spiller altså også utrolig meget ind. Det er ikke svært at forstå. Det underer mig egentlig, at der ikke også er en pind, hvor regeringen vil fastlægge vind og vejr, for det har jo mindst lige så stor betydning. Vi ved alle, at efter denne frosthårde vinter er der store kvælstofreserver tilbage. Altså skal man gøde på en anden måde her i foråret på grund af vind og vejr.

Til gengæld tror jeg også, de fleste er klar over, at byernes rensningsanlæg i denne frostperiode ikke har kunnet arbejde biologisk, og dermed får man en stor udledning derfra. Det har man ikke nævnt noget om. Derfor vil vi måske til efteråret se, at der ikke er sket stort på kvælstofområdet. Hvem skal så have skylden? Skal man så til at lave nye tiltag over for landbruget, fordi det ikke har virket tilstrækkelig godt? Eller erkender man, at der kan være problemer af denne her slags?

Vi har i 1983, i 1987 og i 1992 i samarbejde, i bredt samarbejde, gennemført de her tiltag. Nu stiller man en forespørgsel til regeringen fra regeringspartierne. I løbet af 8 dage forhandler man med den ene side af salen hen over hovedet på os. Man forhandler ikke med os, der har været medansvarlige for de tiltag. Nej, nu skal man sandelig vise, at den her regering slet ikke vil forhandle med den side i salen, som man nu står og giver medansvar – selvfølgelig – for det, vi har lavet hidtil. Jeg synes egentlig, det er utroligt, at landbrugsministeren vil bryde med os på det her vigtige område.